

ARRORRÓ EN PORTADA

Quen quere deste berce
facer unha portada,
dicir “chegou o día”
contar que a noite estaba
mainiña coma o sono
dun anxo nunhas pallas.

Quen lle pon pé de foto
a esta vida anunciada,
resumindo en tres liñas
con urxente palabra
que a crónica é un berce
cun neno a toda páxina.

Quen dirá máis adiante
que, se desto se trata,
non hai máis nome propio
nin nova que lle engada
outra luz a este mundo,
outra cor a esta data.

E quen lle dirá á xente
perdida noutra andaina
que unha estrela morniña
que desta noite baixa
foi quedarse onde o neno
e a vida foi chegada.

Quizáis a mesma xente
xa non vai crer en nada,
gastada nos enganos,
sensible ás propias mágoas,
afeita ós mesmo contos
que por mentir xa cansan.

É posible que o día
teña outras novas. Basta
con mirar os sucesos
empredrados de balas
e sangue por moreas,
e morte destacada.

É seguro que a xente
fai cola nunha caixa
dalgún Híper moderno
e nen sequera saiba
que hai un neno que nace,
que hai un berce que agarda.

E máis seguro aínda
que a penas faga gracia
ese boi posto á esquerda,
esa mula deitada
que na foto da axencia
ó berce lle dan garda.

E que dicir dos tres
que polo lonxe avanzan
que din ser reis e magos
e, segundo se aclara,
un resulta máis negro
que a cinsa dunha achas.

Tamén resulta certo
que alá nunha montaña,
un castelo se ergue
e un río faise prata
chegado pola terra
onde as ovellas pastan.

E ben pode dicirse
que seguindo as pegadas
de gando e mais pastores
que cara ó berce pasan,
chegamos a un cortello
que é cova máis que casa.

E neste a reportaxe
que o suceso relata
algo conta dun anxo,
de xente axionllada
e dunha luz na noite
tendo conta da calma.

Pero aínda é máis certo
que no lugar soaba
un arrorró mainiño
que ó neno adormiñaba
segundo di a crónica
acompañando un mapa.

E por poñer o título
dun feito sen errata,
diremos: Xa naceu,
velaí a esperanza,
a promesa cumprida
nun portal principiada.

E no portal veremos
que a reportaxe acaba
co arrorró máis tenro
para unha vida náda,
para que así teñamos
mais que portal, portada.